

eiX amplem

Butlletí de l'ANC de l'Eixample, Sant Antoni i Sagrada Família

Març 2019 - Número 15

ENTREVISTA A EN PAU VILLÒRIA

Entrevistem el Sr. Pau Villòria, viceconseller del Comissionat de la Presidència per al Desplegament de l'Autogovern, qui ens rep al seu despatx acompanyat de la Sra. Consol Cervera, responsable de coordinació

i seguiment de projectes estratègics, en uns dies que alguns partits d'àmbit estatal, especialment de la dreta i la ultradreta, amenacen reiteradament amb una nova aplicació a Catalunya de l'art. 155 de la C.E.

Eixamplem: El pretext per part del PP quan va aplicar l'art.155 de la C.E. era el de "posar ordre" a les institucions catalanes, i el resultat ha estat un autèntic desgavell.

Pau Villòria: Correcte.

Eix: Per exemple, els Bombers s'han manifestat reivindicant millores en les condicions de treball, renovació de material obsolet, escassetat de personal que no permet assegurar adequada-

ment la protecció de la ciutadania. Això és conseqüència del 155?

PV: Principalment ha afectat en el retard de la tramitació dels expedients que estaven oberts tant en millores del material com en altres aspectes i que no s'han recuperat fins fa poc temps. Hauria estat molt millor tenir el material quan era previst. Això, finalment, afecta la qualitat del servei que han de

rebre els ciutadans, tot i que no es va arribar a situacions límit.

Eix: En l'àmbit de la sanitat pública?

PV: Una mica el mateix. Però en el cas de la sanitat i d'altres, la Generalitat té convenis de col·laboració amb entitats que presten directament els serveis als ciutadans. Això va comportar que alguns dels convenis quedessin aturats. Tot i que es van continuar prestant els ser-

Editorial JUDICI AL PROCÉS

Ha començat el judici, hem pogut tornar a veure els nostres polítics empresonats i anirem veient en les properes setmanes les posicions dels diferents actors.

De moment ja hem constatat que el govern espanyol no ha pogut o no ha estat capaç de seure en una taula a dialogar, quina paraula més perillosa, i arribar a acords, com seria desitjable en un país civilitzat, europeu i del segle XXI (l'escenari del judici és tan ranci!). Les pressions deuen de ser terribles i el que més preocupa són els moviments subterranis que no apareixeran a cap ràdio, a cap diari ni a cap televisió i que segurament dirigeixen des de l'ombra els destins del país.

I també preocupa i dol molt el silenci. De què teniu por, empresaris, intel·lectuals, esportistes, comerciants, polítics...? D'on ve aquesta prudència traïdora que no us deixa denunciar les injustícies que estem vivint? El país hauria de ser un clam i de vegades tenim la sensació que ens hem habituat a la situació, que s'espera pacientment i amb resignació el final del judici per fer alguna acció, més enllà de les habituals de l'ANC i Òmnium, perquè es noti que hi ha una mica d'oposició i, així, rentar-nos la consciència des del sofà de casa.

Mentre escric aquest editorial arriben tuits, *whatsapps* i correus que desemmascaren les imatges falses de la manifestació de diumenge 10 a Colón, que mostren la captura de pantalla d'una diputada on es pot veure una de les xarxes del Suprem amb el nom '*aporellos*' o que reproduïxen els comentaris que una simpatitzant de Vox va fer el primer dia del judici, per cert, davant dels familiars dels presos, titllant-los de mentiders i assegurant que Catalunya està incendiada.

Què més ens ha de passar?

Els presos saben que no estan sols i només cal veure la munió d'actes de suport que hem estat capaços d'organitzar de nord a sud i d'est a oest. No crec que hi hagi gaire més casos de protesta i resistència continuada durant tants anys. El que havia de ser un *soufflé* que es desinflaria al cap de pocs mesos s'està convertint en un moviment d'una solidesa admirable, perquè sabem que de nosaltres depèn el final de tot plegat.

Però no badem perquè això no serà fàcil. Catalunya està demostrant que té un projecte, un projecte que sovint trontolla, que no acaba d'aconseguir aquesta unitat tan necessària, que comet errors que ens encallen, que topa amb mil i una dificultats..., però tenim un projecte equiparable als que van fer possible el naixement de tantes i tantes nacions.

Espanya també en té, de projectes, en té concretament dos: fer gran Madrid en detriment de tota la resta del territori i fer efectiu l'*aporellos* per esborrar-nos definitivament del mapa.

veis, alguns dels programes es van haver de reduir. Com no es podia complir el calendari de pagaments previst, algunes d'aquestes entitats col·laboradores van patir tensions de tresoreria, havent de demanar crèdits a bancs i fins i tot en algun cas, reduir temporalment la seva plantilla. Aquesta situació al final afecta el ciutadà, tot i que es van mantenir els serveis essencials.

Eix: L'afectació va ser semblant en el camp de serveis socials i ensenyament?

PV: Sí. En general, els serveis que dona directament la Generalitat van anar funcionant tot i que les perspectives que hi havia d'ampliació de serveis o noves convocatòries van acabar paralizades. Quant als serveis que es presten mitjançant entitats col·laboradores, aquests sí que es van veure més afectats, especialment en el camp dels serveis socials.

Eix: I en el Cos de Mossos d'Esquadra?

PV: D'entrada es va escapar la cúpula de comandament, cessant el Conseller i el Major, com a màxim càrrec tècnic. S'ha de remarcar que el segon del Departament d'Interior va ser nomenat directament des de Madrid com a màxim responsable del Cos de Mossos durant el 155. A diferència dels altres departaments, on varen continuar exercint les funcions els secretaris generals, Interior va ser l'únic en què el govern de Madrid va nomenar el màxim responsable. En un altre àmbit, s'ha de dir que va afectar la tramitació de compra de municipi, produint-se retards en l'adquisició de material, tot i estar en alerta 4 (de 5) per amenaça terrorista. Més endavant, la situació es va anar normalitzant. També podríem pensar que es desencalla quan constaten que no es faria servir per a cap mena de revolta.

Eix: Durant el 155, qualsevol tramitació, en dependre de Madrid, es va fer molt més complexa. Com ho va acusar el funcionari?

PV: D'entrada, la cúpula política del govern legítim no hi era per prendre decisions. D'altra banda, es van imposar uns mecanismes de funcionament que no estaven d'acord amb la pròpia cultura de l'administració de la Generalitat. S'havia d'inspeccionar qualsevol expedient perquè no atemptés als principis constitucionals ni s'adrecés a res relacionat amb el procés, alguns documents ens els demanaven traduïts si volíem guanyar temps en la seva tramitació. En alguns expedients, la interlocució era amb quatre ministeris diferents. En definitiva, molta més comple-

xitat burocràtica que es traslladava a tota l'organització, traduint-se amb una sobrecàrrega de feina que no aportava cap valor.

Vull agrair als funcionaris de la Generalitat que amb el seu esforç van aconseguir que l'afectació als ciutadans fos la mínima. Van ser moments difícils.

Eix: El desmantellament de les delegacions a l'exterior, considereu que va ser il·legal? Quin cost té tancar-les i tornar-les a obrir?

PV: Podem pensar que el que va ser il·legal va ser l'aplicació de l'art. 155 en el seu conjunt, tot i que facultava el govern de l'estat a actuar si considera que hi ha vulneració dels principis constitucionals. Considerem que abans hi ha altres mecanismes per poder reconduir la situació, com dialogar o accedir als tribunals de justícia ordinària com s'havia fet sempre. Però van renunciar sempre al diàleg i van imposar aquest sistema amb l'objectiu de paritzar l'autogovern i perquè quedés anul·lat el procés.

Les delegacions tenen tasques de projecció del país al món, ajut als empresaris, difusió de la cultura, suport als ciutadans que viuen fora, etc., i això va tenir les seves conseqüències. Tot i que amb algunes modificacions, actualment ja s'han restablert gairebé en la seva totalitat, ja que va ser una prioritat del govern actual.

Això ha comportat un cost en rescissió de contractes de lloguer, acomiadament de treballadors, transport per retorn de material, cancel·lació de compromisos, etc. En total, les despeses es xifren en uns 1,3M€. Cost totalment sobrer, sobretot tenint en compte que es van tornar a obrir al cap d'uns mesos.

A més a més, el temps que s'ha perdut, tot plegat més d'un any, i encara no estan totes en ple funcionament a hores d'ara. Això ja no es pot recuperar.

Eix: Va transcendir que els representants del govern espanyol van quedar sorpresos de l'austeritat en el funcionament de les delegacions exteriors.

PV: Efectivament. Es van instal·lar al departament d'Exteriors per fiscalitzar tota la feina que es feia. Van tenir una especial obsessió en l'acció exterior del Govern de la Generalitat. Van fiscalitzar les agendes tècniques que provenien d'altres departaments, com el d'Empresa o el de Cultura. Algunes de les accions iniciades en aquells moments amb països molt interessants per obrir mercats, no es van poder materialitzar.

Eix: Encara perduren els efectes del 155? En quins aspectes encara no hem recuperat la situació inicial?

PV: L'informe (*) que s'ha elaborat constata que hi ha tres situacions quant als danys per efectes de l'aplicació del 155:

Una que contempla tot allò que ja s'ha restituit, que fa referència al funcionament normal dels serveis que presta la Generalitat i que podríem dir que ja funciona normalment en un 99%.

Una segona situació serien els temes pendents de plans sectorials i que comporten una feina prèvia complexa d'avaluació i preparació. Molts d'aquests van quedar aturats i s'estan recuperant, com el de turisme i d'estratègia marítima recentment aprovats.

En tercer lloc tindríem els plans que ja no es podran portar a terme mai més per diversos motius, o perquè s'han perdut els diners o perquè en set mesos

hagin pogut canviar les necessitats o el punt de vista d'enfocar-ho segons el nou pla de govern.

En aquest sentit hi ha danys que no es podran reparar, com persones cessades que no han recuperat la feina, programes d'actuació que es van deixar de realitzar durant set mesos, com presència als mitjans amb finalitat divulgativa, convocatòria de subvencions, oferta de beques d'estudiants a l'estranger, reunions internacionals que es van produir durant aquells mesos i on no es va poder assistir i que podien ser oportunitats per a empresaris catalans, etc.

Eix: Els pressupostos que hi havia assignats a aquestes finalitats, on han anat a parar?

PV: Molts s'han recuperat i altres s'han perdut.

Eix: Els ciutadans contraris a la independència de Catalunya, n'han tret cap benefici, de l'aplicació del 155?

PV: Cap ni un. L'administració de la Generalitat quan governa no fa distinció entre uns i altres. Gràcies a la feina dels empleats públics es va minimitzar l'efecte, de cara al ciutadà, que va tenir l'aplicació del 155. Quan el govern de l'estat decideix aplicar el 155, l'afectació que té tampoc no discrimina ningú. I més enllà que algú pugui veure amb bons ulls que la Generalitat sigui intervinguda, no té cap aspecte positiu per al ciutadà.

Eix: L'impacte econòmic del 155, el tenim tancat?

PV: Bastant tancat. L'afectació ha estat d'uns 1.800 M€ en retards i altres circumstàncies. La pèrdua, la tenim xifrada en uns 130 M€ i estem treballant en quina part podem reclamar a l'estat. Hi ha un acord de govern aprovat que diu que es reclamaria administrativament al govern de l'estat la part que es pugui documentar.

Eix: Voldria afegir-hi alguna cosa més?

PV: Tres coses:

L'aplicació del 155 va ser un instrument planificat pel govern de l'estat per anular l'autogovern i qualsevol actuació relacionada amb el procés. No va ser improvisat.

Hi havia altres mecanismes abans que intervenir el govern de la Generalitat. Van imposar de forma coactiva i unilateral aquest sistema, fent una interpretació extensiva del 155 amb una actuació desproporcionada i innecessària.

Per acabar, considerem que l'aplicació del 155 va ser un fracàs. Si el que pretenia el govern de l'estat era acabar amb les legítimes pretensions del poble de Catalunya per autodeterminar-se, el que ha quedat evident és que no ho han aconseguit.

(*) http://presidencia.gencat.cat/ca/ambits_d_actuacio/desenvolupament_autogovern/comissionat-de-la-presidencia-per-al-desplegament-de-lautogovern/informe-sobre-el-155/

Què és el consum estratègic?

Fa poc, en una tertúlia de televisió, van dir: Pedro Sánchez no mana. Si el president del govern espanyol no mana, qui mana?

És cert que els governants reben moltes pressions que poden fer canviar el seu criteri a l'hora de governar, com ara de l'alt funcionariat, del poder econòmic, de l'església... o que governen per beneficiar els sectors que els han ajudat a aconseguir el poder.

I, mentrestant, en quina situació ens trobem els ciutadans que no tenim ni poder econòmic ni influències i quan el nostre vot pot ser utilitzat per afavorir les forces que van en contra dels interessos de la majoria?

Podem continuar fent el paper de VÍCTIMS o prendre partit a favor nostre i dels que són com nosaltres: ELS CONSUMIDORS.

Ser consumidors responsables implica unes conseqüències de caire econòmic, de salut, de respecte pel medi ambient, de transparència, de qualitat i fins i tot de justícia social, que ens beneficien individualment i, si en som molts, a tots.

ÉS A LES NOSTRES MANS: Comprar productes en funció de l'origen i la proximitat.

De quina manera ens en beneficiem? Amb l'estalvi en transport, la millora del medi ambient, l'aposta per les empreses del territori, la contribució a desenvolupar el teixit productiu català o la reducció de l'atur.

Canviar d'empresa subministradora d'energia o de banc si ells canvien la seua social per pressions dels governs o per qüestions polítiques.

No permetem que facin política amb els nostres diners i en perjudici nostre. Canviem a altres empreses fidels al territori.

Prescindir de les grans empreses relacionades amb el poder polític i les portes giratòries, que prioritzen l'enriquiment dels seus dirigents per damunt del servei.

Cal triar empreses que siguin de proximitat, que ofereixin un bon servei, compromeses amb el seu entorn i responsables.

Exigir la justa relació de qualitat/preu i equitat.

Els productes i serveis de proximitat no sempre poden oferir els preus de les empreses multinacionals, però podem exigir-hi qualitat i equitat amb els seus treballadors, lluny dels abusos de les grans multinacionals amb les poblacions dels països en vies de desenvolupament. També podem reduir el consum a canvi de més qualitat. El planeta ens ho agrairà.

Decidir quin país volem.

El tipus de país el defineixen també els seus consumidors. Triar les empreses que ens subministren serveis, participar-hi si són cooperatives, donar-los suport si fan les coses ben fetes i repensar com volem ser servits va en benefici de tothom.

AJUDEM A VERTEBRAR EL TERRITORI, A GENERAR OPORTUNITATS LABORALS, A POTENCIAR EL TEIXIT PRODUCTIU CATALÀ, DECIDIT AQUÍ, I DISCONNECTEM DELS OLIGOPOLIS DE L'ESTAT ESPANYOL FENT CAMÍ CAP A LA REPÚBLICA DE LES PERSONES.

El batec del barri

Avui he trobat l'amiga Àngels. Són gairebé dos quarts de nou del vespre, és ben entrada la nit i fa fred. Ens saludem i ella em comenta que fa tard, que va a Gallinat.

—Gallinat?

Se'n va amb un somriure, sense respondre'm, i s'afanya. Em sorprèn el seu interès i la pressa. Què m'estic perdent?

A l'Esquerra de l'Eixample hi ha una placeta de forma poc convencional, és situada a l'avinguda de Roma, entre el carrer de Borrell i el d'Urgell, banda mar. Poca gent del barri coneix aquesta plaça ni la persona a qui està dedicada:

Enriqueta Gallinat (1909-2006) fou una política militant de la Unió de Dones i d'ERC durant el període republicà, abans de la Guerra Civil. Va patir l'exili i, en tornar, va estar a la presó de Les Corts durant un any. Va ser una activista en temps de pau, de guerra, d'exili i durant la llarga dictadura. Restablerta la democràcia, va ser secretària de l'Organització de Dones, consellera municipal del districte de l'Eixample i membre del Consell Executiu de l'Institut Català de la Dona. El 1996 va rebre la Creu de St. Jordi.

Vaig a "Gallinat" a dos de nou del vespre i em trobo amb una seixantena de persones que es preparen amb cartells, llaços grocs... en un ambient de complicitat. Hi ha gent de mitjana edat, també gent gran i algun jove.

No són de cap partit o associació, o potser sí, perquè no se sap. Són veïns de l'Eixample i surten els set dies de la setmana, hivern i estiu, plugi o nevi, per dir que els presos polítics han de ser alliberats. Ja són més de quatre-cents dies...

El grup se situa a la vorera del carrer Urgell i criden a una sola veu: "Llibertat, presos polítics!" de cara als cotxes que pugen per Urgell i els que tomben des de l'avinguda de Roma. Alguns cotxes acompanyen amb el clàxon el clam pels empresonats, i així cada dia fins que surtin.

Estic segura que l'Enriqueta Gallinat estaria amb aquesta colla, si encara hi fos.

Manuel Valls, candidat a alcalde de Barcelona, amb l'extrema dreta. Finalment he trobat amics que m'entenen!

Pròxims actes de les territorials

assemblea.cat
ESQUERRA DE L'EIXAMPLE

CCN CERCLE CATALÀ DE NEDADOR

REPÚBLICA CATALANA IS HERE

FEM EFECTIVA LA REPÚBLICA

Albert Pont, president del CCN
5 de Març 19:30
Centre Cultural Teresa Pamies, carrer Comte d'Urgell 145 BCN

ANC - Dreta de l'Eixample

DISSABTE 9 MARÇ

3a **MATINAL GROGA**
a la plaça Tetuan
de 10:30 h a 14 h

Vine!

NO ESTEU SOLS!

República Catalana

Libertat!

Make a move

Tetuan... Per què no 1 d'OCTUBRE?

Tallers - Música en directe - Contes i jocs infantils - Marxandatge
Caixa de Solidaritat - Speakers' Corner
Aperitiu groc solidari

assemblea.cat
DRETA DE L'EIXAMPLE

<https://ancdretaeixample.cat/matinals-grogues/>

JUDICI AL POBLE CATALÀ
Anàlisi jurídica

Jaume Alonso-Cuevillas
Catedràtic de Dret Processal de la UB, Advocat del MHP Carles Puigdemont

Jordi Domingo
Advocat, President de la Coordinadora de l'Advocacia de Catalunya
Portaveu de la Plataforma Constitum

Lluís Mestres | Advocat | Membre de l'Associació Atenes de Juristes pels Drets Civils

11 de Març - 20:00

- Situació al mes de l'inici
- A la finalització del judici
- Amb la sentència a la mà

assemblea.cat
ESQUERRA DE L'EIXAMPLE

Eixample Teatre, carrer Aragó, 140 Barcelona

**LES TERRITORIALS DE L'EIXAMPLE
AGRAEIXEN PROFUNDAMENT LA
COL-LABORACIÓ DEL COMERÇ AMIC
EN LA DIFUSIÓ DEL BUTLLETÍ**